

TW-nytt

Conservare - Illuminare - Inspirare

Losje nr. 22
Thomas Wildey

FEBRUAR 1983

Redaksjon:
Daniel Moody, Erik Sundby

Grunner for fravær?

Hvor ofte har vi ikke hørt denne setning fra OM's stol.

Det er et beklagelig faktum at fremmøteprosenten er for lav.

I stedet for stille og passivt bare å konstatere dette faktum, burde vi selvfølgelig gjøre noe med dette.

MEN, HVA?

Problemet blir imidlertid ikke løst bare med å stille dette spørsmålet. Vi må gjøre noe med det. Vi må bruke all vår fantasi og psykologiske sans og helle stille spørsmålet

HVA KAN VI GJØRE?

Først må vi imidlertid stille oss ut aller viktigste spørsmålet

HVORFOR UTEBLIR EN BROR FRA MØTENE?

Grunnene kan være flere: helse, alder, dårlig tid eller rett og slett manglende initiativ.

En bror av vår losje har i forbindelse med overgang til en annen losje pekt på noen momenter og gitt oss en alvorlig tankevekker og har samtidig antydnet noen positive tanker som vi alle bør merke oss.

Etter tillatelse fra denne bror gjen- gir vi derfor (med enkelte omarbeid- elser) dette brevet i sin helhet:

"Kjære bror Overmester.

Jeg kan ikke annet enn beklage at jeg har vært så lite tilstede på logemøtene den senere tid. La meg straks fortelle at det kommer ikke av at jeg har mistriives på noe vis, eller at jeg har begynt å tvile på Ordenens formål og verdi.

Noen lang og detaljert forklaring om hvor travelt jeg har hatt det, skal jeg spare deg for, men litt må jeg få fortelle: Det blir ikke mye tid til overs når begge ektefeller har full jobb, begge i skiftarbeid hvor vi ordner oss slik at en av oss alltid er hjemme og passer våre to barn. I tillegg har jeg deltidsarbeid i Forsvaret, spiller i et orkester, har vært formann i Vel-forening i to år, er kasserer i et grendehus styre.

Feilen er klar. Jeg har en tendens til å gape over for mye. Så blir resultatet at det må gå ut over noe, helst det som er "frivillig", hvor ingen oppfordrer en personlig om å gå. Og har man først begynt å utebli fra logemøter, har det lett for å gli ut.

I mitt tilfelle er det også slik at jeg har ingen fadder i logen, ganske langt å kjøre, - og alltid alene. Dette er negative faktorer som jeg nevner fordi de har nok generell betydning.

Jeg bet meg merke i hva Stor Sire Erik Evjen skrev fra Storlogemøtet om loger med ned i 30% fremmøte, og at noe må gjøres.

Derfor skal jeg også nevne hva som nå har fått meg til å ta meg sammen. Rent generelt er det selvsagt min interesse for Ordenens formål og ønsket om sosialt samvær på dens premisser. Men mer spesielt er det utløsende en hilsen fra Stor Arkivar bror Erland Plau via min far med beskjed om å møte opp. Dessuten bor det her på stedet en bror fra en loge som ligger nærmere hjemstedet mitt. Han har flere ganger tatt kontakt og spurt om jeg vil være med på møte.

Forts.neste side.

Har jeg kommet frem til at det nå
vare det fornuftigste for meg å
flytte over i denne loge, slik at
jeg altså får en bror å reise sam-
men med, og dessuten til en loge
som ligger så mye nærmere min bygd
enn Stortingsgt.28.

Jeg håper jeg har forklart årsaken
til at jeg har falt ifra en stund,
og motivene for nå å søke om over-
gangssertifikat for å bli opptatt
i den nye logen.

Jeg har skrevet langt og detaljert
fordi jeg synes jeg skylder en for-
klaring til en loge som har tatt så
vel imot meg som Thomas Wildey.
Dessuten håper jeg at min enkle for-
telling inneholder noen poenger av
betydning for den som interesserer
seg for hvorfor noen kan utebli
fra møter. Jeg kan ikke få under-
streket nok egentlig betydningen
av å ha en fast person (eller flere)
_om man går sammen med. Dessuten
hvor fort noen fraværsdager kan ut-
vikle seg til noe permanent. Da er
en diskret etterlysning kanskje alt
som trenges"

* *

KONSERT

Stortingsgaten 28. Sal A

LØRDAG 5. MARS KL. 18.30

Medvirkende:

Odd Fellowkoret Kristinehamn

Dirigent: Morten Engdal

Folkeviser-operette-Bellmann

Negro Spirituals

Gratis adgang - Ta med bekjente

ORDENENS OPPRINNELSE OG UTVIKLING. (9)
Av Arne Gjerberg.

Perspektiver.

Uansett hvilket formål en organisa-
sjon måtte ha, er den avhengig av en
vesentlig faktor: En stabil medlems-
masse med kontinuerlig tilgang og
fornyelse.

De organisasjoner som i dagens vel-
ferdssamfund synes å ha det enklest,
den nevnte faktor tatt i betraktning,
er vel de forskjellige interesse-
organisasjoner som tar hånd om med-
lemmenes materielle goder i daglig-
livets forskjellige forhold, og pas-
ser på at alle får det de rettelig

tilbærer. Medlemskapet er et absolutt og nødvendig behov for de ulike grupper i dagens samfund og gir organisasjonene stabilitet i såvel tilgang på medlemmer som økonomi. Dette gir resurser og virkemidler til bruk for de krav som stilles for vedlikehold og behov, -materielt og sosialt.

Ved siden av dette, et generøst samfund som synes å ha lagt alt tilrette for den enkelte, så behovet for vedlikehold og fornyelse av vårt fysiske "jeg" skulle være dekket på alle måter. Velferdssamfunnet har utviklet seg slik - kanskje mer bestemte enn tjenende - at enkeltmennesket gis liten eller ingen anledning til å påvirke sin egen situasjon. - Eller er det ikke slik?

Alt som er gitt oss for vårt daglige behov av materielle goder er vi naturligvis glade for, og denne sluttartikkel har da heller ikke til hensikt å rette bebreidelser. La oss imidlertid gå tilbake og kanskje filosofere over tidligere tider under andre forhold hvor det materielle gikk hånd i hånd med andre verdier, og menneskene sto nærmere hverandre.

Vi har gjennom tid søkt å gi et bilde av Odd Fellowordenen fra dens sannsynlige opprinnelse i England, opprettelsen og fornyelsen av Ordenen i Amerika av Thomas Wildey, de forskjellige kriser og milepeler av betydning for Ordenen ved etablering og landevinninger og frem til siste møte i Den Uavhengige Norske Storloge i 1982.

Vi er nå kommet til dagens situasjon med de muligheter vår orden har til å øve innflytelse og påvirkning i den etiske utvikling.

Naturligvis er det fra Ordenens side et ønske om bred oppslytning og tilgang av nye medlemmer, men medlemskapet i Ordenen stiller visse krav som begrenser tilgangen. Ordenens mål og oppbygging krever tro og overbevisning om de etiske livsverdier som grunnlag for vårt fellesskap. Tilgangen av medlemmer bygger på fadderskapet fra den enkelte bror og hans kjennskap til nye søkere, og det sier seg selv at ansvaret i forbindelse med dette gjør at tilgangen er noe moderat. Slike krav gjør imidlertid at vi oppnår den nødvendige kvalitet i vår medlemsmasse for den videre utvikling av Ordenen.

La oss gå tilbake til tidspunktet omkring Ordenens spede begynnelse i Amerika og se hva Thomas Wildey hadde av resurser og virkemidler for å kunne iverksette og gjennomføre de ideer han vært med på å utvikle i England.

Etter historien å dømme var dette så sparsomt som det kunne være. Han hadde intet av det skrevne verk om Ordenen med seg, men som historien beretter: "...så hadde Ordenen utstyrt ham med passord, håndgrep og gradtegn" som et brukbart virkemiddel og verktøy som grunnlag for en organisasjon som gjennom årene skulle bli verdensomfattende.

Som resurs hadde han de 4 brødre og seg selv å stole på slik at ideen lot seg realisere.

I begynnelsen var ganske sikkert hjelpearbeidet og de elendige sosiale forhold som var utgangspunktet for grunnleggelsen. De rituelle handlinger i selve startfasen og begynnertiden var nok av primitiv art og besto antagelig bare av hva Thomas Wildey selv husket av det uskrevne og hemmelige v_k.

Etterhvert kom imidlertid også det rituelle arbeide inn i ordnede former med de forskjellige grader. En del var en overføring av de forskjellige grader fra Manchester Unity, men også nye eller omarbeidede grader som tilskrives et samarbeid mellom Thomas Wildey og John Pawson Entwisle.

Den første tiden var således det rituelle arbeide med de forskjellige grader en sammenblanding av vår loge og leirgrader, og først i 1829 kom dette arbeide inn i ordnede forhold. Ved grunnleggelsen av selve leirarbeidet ble gradene fordelt til den form som de ialt vesentlig har idag.

Og nettopp ved denne skillevei tror jeg at det kom fart i Ordenens etiske arbeide. Dette kommer sikkert også av de erfaringer Thomas Wildey hadde fra England, - at Ordenen så langt fra skulle være bare hjelpeorganisasjon for brødre, men mer en organisasjon som sto i samsvar med det overordnede mål: "Vennskap - Kjærlighet og Sannhet", og nødvendigheten av en rituell og omfattende ordensbelæring som påvirkning i etisk betydning.

Vi vet at Storlogen for Maryland ble stiftet den 22. februar 1821, men etterhvert som Ordenen fikk fotfeste i de forskjellige stater med sin egen Storloge, ble det nødvendig å forene dette under en felles administrativ enhet: Den Nasjonale Amerikanske Storloge som ble instituert den 15. januar 1825. I dennes segl er innprentet det budskap som Thomas Wildey ga til Ordenen: "Vi befaler dere å besøke de syke, hjelpe de trengende, begrave de døde og oppdra de foreldreløse."

Vårt rituelle arbeide har til alle tider hatt preg av dette påbud som er det arbeidsgrunnlag som Ordenen bekjenner seg til.

La meg også legge til at vårt skrevne verk - ritualene - har siden sin opprinnelse, bare hatt revisjon i 1842 og 1883, så det er naturlig at Ordenens identitet må bare preg av dette.

Hva kan så årsaken være til at Ordener gjennom alle disse år ikke har latt seg påvirke av de forskjellige strømninger og endringer i vårt samfund, men holder sin kurs mot målet uten liberalisering? Tross mange krav om endringer i stil og belæring, om mer åpenhet om dens interne handlinger og mer frihet for utenforstående til å komme inn, så beholder den sin "terskel" som et absolutt krav for medlemskap og identitet.

La oss ganske kort bare konstatere at når en organisasjon som i mer enn 160 år har gjennomgått kriger, borgerkriger og samfundsendringer som har gått imot dens system og organisasjon, beviser vel dette at den så absolutt er levedyktig, uansett de strømninger som måtte komme.

Vår orden bygger på etiske prinsipper hvis opprinnelse ligger langt tilbake i tiden. De er fortsatt bærende verdinormer og har ikke endret seg med utviklingen som har preget de forskjellige tidsepoker.

Enkelt personer har hatt og har fortsatt disse prinsipper som grunnlag for hele sin eksistens, og organisasjoner har dem som samlende mål i en verdensomfattende betydning for mellomfolkelig forståelse.- Odd Fellow ordenen er en av dem.

I et velferdssamfund med alle former for materielle goder, synes behovet for vedlikehold og fornyelse av de åndelige verdier for mange å ha gått i glemmeboken. Odd Fellowordenen har gjennom sine rituelle handlinger og etiske belæring et tilbud for såvel vedlikehold som fornyelse.

Det står til dagens medlemmer og utvikle og bevare de former som Ordenen trofast har fulgt i alle år, og et det sørges for en tilgang til Ordenens vekst som gir håp for fremtiden.

Mennesker er så forskjellige, - sikkert også i vår egen organisasjon. Enkelte lar seg lett innordne og føler seg tilrette i vårt samfund. De lærer og forstår av omgang og system, mens andre har visse vansker med å finne seg tilrette i dette mønster.

Vi eldre brødre som gjennom mange år har hatt glede av vårt logeliv, burde vi ikke krysse våre spor og tenke tilbake når vi nå er på vei mot "høstens tid". Hva har vi lært og hvilke erfaringer har vi høstet? - Sikkert ikke få. Men har vi maktet å formidle noe av det som gjennom år har vært en vesentlig del av vårt liv? Har nye brødre som søker Logen fått ta del i disse våre erfaringer om hvordan og hvorfor?

En loges fremgang og trivsel er såvisst intet arbeide for embedskollegiet alene, men er avhengig av nødvendig innsats av alle brødre for fellesskapet. Brødrene representerer noe hver for seg i dette fellesskapet, og dette "noe" kan være verdifull kraft i det oppbyggende arbeide. Forståelsen av Ordenens grunnprinsipper, videreformidling til nye brødre og praktisering av dem ute i hverdagen, er den nødvendige faktor ute i samfundet for at Ordenen skal vokse og gro.

Vi kan alle være en Thomas Wilcey - James Ridgely - Schuyler Colfaxe - J.F.Morse - Petrus Beyer eller en Sam Johnson - som alle nå er historie og var ledende personligheter i forskjellige tidsepoker på en eller annen "utpost" i Ordenen, men vi kan være med å hjelpe til så "fotefarene" etter dem ikke viskes ut.

Den lærdom disse ga oss er eksempler på at det nytter, og at vi må gjøre vårt for at Ordenens historie blir opprettholdt, fornyet og utvidet til det som pionerene gjennom tidene har ønsket den skulle bli.

I tid og avstand er det langt mellom havnekneipen "The Seven Stars" i Baltimore og til dagens logelokaler, men den innvendige form og atmosfære fra den første tid er fortsatt tilstede. La den da også være et incitament til å fortsette i pionerens spor. Det må til enhver tid være kvalitet i vårt progressive arbeide, og jeg tillater meg å gjenta hva Eks. Stor Sire Arne Espelund så ofte innprentet brødrene: "La oss skynde oss, men langsomt."

La meg i all beskjedenhet legge til: "Aldri stanse, - alltid søke, - finne nye veier."

Med denne 9. artikkel i serien ORDENENS OPPRINNELSE OG UTVIKLING har bror Arne Gjerberg fullført sin serie. TW-nytt og brødrene takker forfatteren for en interessant og lærerik serie.

Redaksjonen

Losjenotiser

ODD FELLOW-HJEMMET

Betingelser for tildeling av leiligheter:

1. Søkerne må være normalt friske mennesker i en alder av 65 år og derover. Dog kan de også være uføre som er kommet ut av arbeidslivet uten å være syke i den forstand at de må ha særlig pleie eller tilsyn.
2. Rett til bolig har bare medlemmer av Odd Fellow- og Rebekkelosjer i Oslo. Når det gjelder ektepar, må den ene være ordensmedlem.
3. Søknad om tildeling av leilighet sendes styret for Odd Fellow-hjemmet ved forretningsførereren.

--ooo0ooo--

Bestemmelsene er under revisjon da søkermassen på to-roms leiligheter er lavere enn ønskelig.

Thomas Wilcey